

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ»

(Ένα αποκαλυπτικό άρθρο του γνωστού Αμερικανού δημοσιογράφου Δ. Μ. Μονγκκόμμερ για το αληθινό όνομα των διασημότερων ηθοποιών της οθόνης).

Ο Μάρκ Τουαίν, ο μεγάλος χιουμοριστής, έλεγε μία ημέρα ότι η πρώτη φροντίδα ενός καλλιτέχνη που θέλει να γίνει διάσημος είναι να διαλέξει ένα ωμορφο ψευδώνυμο, αν είναι κακόηχο και δυσκολοπρόφερτο το ονομά του. Μη νομίζετε δε ότι πρόκειται για μία παραδοξολογία. Ο Μάρκ Τουαίν έχει απόλυτο δίκιο! Υπάρχουν ποιητάι, συγγραφείς, ζωγράφοι, ηθοποιοί μ' ένα πραγματικό όνομα τόσο κοινό ή τόσο κωμικό και κακόηχο, που δίχως άλλο δεν θα γινόντουσαν γρήγορα γνωστοί, αν δεν φρόντιζαν να πάρουν ένα ωμορφο ψευδώνυμο. Ναι, όταν δεν βοηθάει το όνομα, το ψευδώνυμο είναι απαραίτητο για μία ένδοξη καλλιτεχνική σταδιοδρομία.

Υστερα λοιπόν από αυτές τις εξηγήσεις, θα ήταν τελείως περιττό ν' αναφέρω ότι όλοι οι «αστέρες» της οθόνης είναι διάσημοι με το ψευδώνυμό τους. Μά ποιο είναι το πραγματικό τους όνομα; Νά κάτι που κινεί την περιέργεια όλων των φίλων του κινηματογράφου. Ας ικανοποιήσουμε λοιπόν γρήγορα αυτή την περιέργεια.

Εδώ και λίγο καιρό, σε μία από τις είκοσι Δημαρχίες του Παρισιού, παρουσιάστηκε ένα ζευγος για να παντρευτεί.

Ο γαμπρός ήταν ένας από τους πιο δημοφιλείς «αστέρας» του κινηματογράφου: ο Ντούγκλας Φαίρμπανκς, πατήρ. Η νύφη πάλιν ήταν η γνωστή Άγγλις αριστοκράτισσα λαίδη Άσλεϋ.

Στην αίθουσα της Δημαρχίας είχε συγκεντρωθή πολύς κόσμος. Φίλοι, θαυμασται, δημοσιογράφοι, φωτορεπόρτερς. Δεν μπορείτε όμως να φαντασθήτε την έκπληξι όλων όταν άκουσαν τον υπάλληλο να καλή με δυνατή φωνή τους μελλονύμφους να παρουσιαστούν μπροστά στον δήμαρχο:

— Ο κύριος Ντούγκλας Οϋλμαν!...

— Η λαίδη Άσλεϋ!...

Τί είχε πάθει αυτός ο υπάλληλος; Είχε τρελλαθῆ; Ποιος ήταν αυτός ο κύριος Οϋλμαν; Μήπως είχε κάνει λάθος στο όνομα;

Διόλου! Είχε πολύ δίκιο! Ο Ντούγκλας Φαίρμπανκς είναι πασίγνωστος με το ψευδώνυμό του. Κανείς δεν ήξερε ότι το πραγματικό του όνομα δεν είναι Φαίρμπανκς, αλλά Οϋλμαν.

Μά, όπως είπαμε, δεν έχει αλλάξει μόνο αυτός το όνομά του. Το πιο επιτυχές ψευδώνυμο στο Χόλλυγουντ το έχει πάρει ο φλογερός γῆς Ρικάρντο Κορτέζ. Όλος ο κόσμος ξέρει ότι ο Κορτέζ αντιπροσωπεύει στην οθόνη τον τύπο του περιπαθούς Ισπανού. Κι' ωστόσο, η πραγματικότης είναι πολύ διαφορετική... Ο Κορτέζ δεν είναι Ισπανός, αλλά... Έθραϊός. Το πραγματικό του όνομα είναι Μωϋσῆς Κοέν. Με αυτό όμως το κοινό έθραϊκό όνομα δεν θα μπορούσε ασφαλώς να πετύχη στο Χόλλυγουντ, αν δεν έπαιρνε ένα ψευδώνυμο. Κι' έτσι έγινε Ρικάρντο Κορτέζ. Το όνομα αυτό ταιριάζει καλύτερα στο μελαχροινό πρόσωπό του και στο καλλιτεχνικό του ταμπεραμέντο.

Το περίεργο τώρα είναι ότι, ενώ όλοι ξέρουν ότι η Γκρέτα Γκάρμπο λέγεται Γκρέτα Γκούσταφσον, κανείς δεν ξέρει ποιο είναι το πραγματικό όνομα της Μάρλεν Ντῆτριχ.

Όταν λοιπόν η διάσημη γῆσα δεν συλλογιζόταν διόλου τον κινηματογράφο, αλλά μελετούσε για να γίνει μεγάλη μουσικός, λεγόταν Μαρία Έλενα φόν Λός. Μά, κατόπιν,

όταν προσελήφθη από έναν μικρό επιχειρηματία του κινηματογράφου, τον Ρούντολφ Ζίμπερ, που έγινε σε λίγο άνδρας της, του είπε:

— Όσοι θα δοῦν τ' όνομά μου στις ρεκλάμες, θα με θεωρήσουν για καμμιά ματαιόδοξη, γιατί όλοι θα νομίσουν ότι το «φόν Λός» δεν είναι το πραγματικό όνομά μου, αλλά ένα ψευδώνυμο που το πήρα για να παρουσιασθῶ ως αριστοκράτισσα. Κανείς δεν θα πιστέψη ότι είναι το αληθινό όνομά μου. Ας διαλέξω λοιπόν ένα... κοινό όνομα για ψευδώνυμο. Ποιά είναι τα πιο κοινά όνόματα που συναντά κανείς στο Βερολίνο; Μύλλερ, Σμίτ, Ντῆτριχ. Θαυμάσια! Θα διαλέξω αυτό το τελευταίο. Από εδώ και πέρα θα με λένε Μάρλεν Ντῆτριχ!

Μία άλλη Γερμανίδα ηθοποιός, περίφημη εδώ και λίγα χρόνια στην Εύρωπη για την ωμορφιά της, που παίζει ακόμη στον κινηματογράφο, η Λιλ Νταγκόμπερ, λέγεται απλούστατα Μάρθα-Μαρία Σάουμπερτ. Ένα τέτοιο όνομα μπορεί να ταιριάξει σε μία μοδιστρούλα, όχι όμως και σε μία μοιραία γῆσσα. Γι' αυτό κ' η Μάρθα-Μαρία Σάουμπερτ άλλαξε τ' όνομά της κι' έγινε Λιλ Νταγκόμπερ.

Μά κ' η Λιλίαν Χάρβεϋ, από μικρή, ήθελε ν' αλλάξει τ' όνομά της.

— Όταν ήμουν στο σχολείο, αναφέρει, όλα τα κορίτσια γελοῦσαν με τ' όνομά μου, γιατί το εύρισκαν κωμικό! Με λένε Πάπε, Λιλή Πάπε και κάθε φορά που φώναζε ή δασκάλα τ' όνομά μου, ή συμμαθήτρίες μου ξεκαρδιζόντουσαν από τὰ γέλια. Από τότε λοιπόν συλλογιζόμουν ότι έπρεπε ν' αλλάξω τ' όνομά μου. Κι' έτσι, όταν αργότερα έκανα την πρώτη εμφάνισί μου ως χορεύτρια, παρουσιάσθηκα ως Λιλίαν Χάρβεϋ!...

Αλλά κ' η μεγάλη Μεξικανή γῆσσα Ντολорές Ντέλ Ρίο είχε ένα άστείο κάπως όνομα και γι' αυτό έσπευσε να το αντικαταστήσει με τ' όνομα του πρώτου συζύγου της. Το πατρικό όνομα της ωραίας Ντολорές είναι Άσουόσολο!

— Στην πατρίδα μου και με την μεξικάνικη

προφορά, τ' όνομα αυτό είναι από τὰ πιο εύχητα, μά όταν πήγα στο Χόλλυγουντ, οι Αμερικανοί με τη δική τους προφορά μου τὸ... εξάρθρωσαν! έξηγει η Ντολорές ντέλ Ρίο. Τὸ έλεγαν όπως ήθελαν!... Έτσι, σε λίγο, πρόσεξα ότι κανείς, δεν μπορούσε να θυμηθῆ τ' όνομά μου! Γι' αυτό κι' εγὼ είχα την καλή έμπνευσι να τὸ αλλάξω. Τὸ Ντέλ Ρίο θυμίζει πολύ Μεξικό και μου ταιριάζει σάν γάντι!...

Άστείο επίσης όνομα έχει κι' ο ωραίος Ραμόν Νοβάρρ. Ξέρετε πὼς τὸν λένε; Τὸ πραγματικό του όνομα είναι Σαμαντέγκος!... Μά μ' ένα τέτοιο όνομα κατάλαβε κι' αυτός γρήγορα πὼς δεν μπορούσε να πάη μπροστά.

— Ανέθεσα τότε στους φίλους μου, αποκαλύπτει ο ίδιος, να με βαφτίσουν μ' ένα ωραίο όνομα. Κι' έτσι, ένας φίλος μου μουσικός μ' έβγαλε Ραμόν, ενώ μιά χαριτωμένη εξαδέλφη μου που μόλις είχε γυρίσει από τῆ Γαλλία με βάφτισε Νοβάρρο. Αυτό τὸ ψευδώνυμο μου άρεσε υπερβολικά και δεν θέλω να τὸ κρῦνω πὼς μου στάθηκε πολύ τυχερό!...

Παράξενο όνομα έχει κ' η Μάριον Νταίβις. Τὴν λένε Μάριον Ντούρας. Μά όταν παρουσιάσθηκα για πρώτη φορά στην

(Συνέχεια στή σελίδα 54)

Η Γκρέτα Γκούσταφσον κι' ο Μωϋσῆς Κοέν ή η Γκρέτα Γκάρμπο κι' ο Ρικάρντο Κορτέζ...

ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΝΥΧΤΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΣΤΡΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 5)

στη μέση του δρόμου, μακριά, κοντά σε μία μικρή γέφυρα. Ήταν κάτι σαν ένα στενόμακρο πανέρι... Μέσα στο πανέρι ήταν κάτι άσπρο, άκαθόριστο...

— Σπάσου! φώναξε στον οδηγό. Δεν βλέπεις;...

Εκεί, μπροστά τους, λίγο πιο πέρα από το θωρακισμένο αυτοκίνητο ήταν ένα στενόμακρο πανέρι, στη μέση του ορόμου. Μέσα στο πανέρι ήταν ένα παιδάκι!

Το παιδάκι ήταν ώμορφο, ήσυχο, χαριτωμένο. Ήταν παιδί Ευρωπαίων...

— Περίεργο!... ψιθύρισε ο Μπράγιαν. Μοιάζει σαν το Θείο Βρέφος...

Κι' έκανε το σταυρό του. Ο σι, πτώτης, σαστισμένος, έσκυψε το κεφάλι και το προσκύνησε. Ο υπολοχαγός Χόμς δεν μιλούσε. Από τα μάτια του πώς κυλούσαν δάκρυα.

— Και τώρα;... ρώτησε πάλι ο Μπράγιαν. Τι θα κάνουμε;

Ο υπολοχαγός Χόμς σηκώθηκε δίχως να ξέρη τί να κάνει.

— Νά σε πάρη η όργη, Μπράγιαν! φώναξε, ξεσπώντας στο λοχία. Δεν βλέπεις ότι οι άγγλοι παράτησαν στη μέση του δρόμου αυτό το παιδάκι;... Ποιος ξέρει τι έκαναν στους γονείς του!... Δεν μπορούμε να το αφήσουμε έτσι, εδώ πέρα!... Πρέπει να το πάρουμε στις καλόγρηες της Σίντρας...

Και σκύβοντας πήρε το πανέρι στα χέρια του. Αυτό το στενόμακρο πανέρι ήταν μία μικρή πλεχτή κούνια...

— Θα γυρίσουμε λοιπόν πίσω; ψιθύρισε ο Μπράγιαν.

— Μά βέβαια! Έσύ, στη θέσι μου, τί θα έκανες;

— Τό ίδιο, κύριε υπολοχαγέ!... Τί άλλο μπορούσα να κάνω; Έπειτα, είναι νύχτα Χριστουγέννων... Σαν άποψε γεννήθηκε ο Χριστός... Κι' αυτό τώρα το μωρό... Που θρέθηκε ξαφνικά μπροστά μας... Θα έλεγε κανείς πως είναι...

Κι' ο Μπράγιαν σαστισμένος δεν τόλμησε ν' άποτελειώσει τη φράσι του.

Ο υπολοχαγός Χόμς γύρισε στο αυτοκίνητο. Οι Άγγλοι τ' άχασαν κι' αυτοί μπροστά σ' εκείνο το μυστηριώδες παιδί. Γονάτισαν μπροστά του, έκαναν το σταυρό τους και το προσκύνησαν. Εκείνο τους κύτταζε και χαμογελούσε...

— Έμπρός!... Δρόμο για την Σίντρα!... φώναξε ο Χόμς. Πρέπει να πάρουμε πρώτα στο μοναστήρι...

Το θωρακισμένο αυτοκίνητο έκοψε λοξά από την γέφυρα και κατηφόρησε προς την Σίντρα.

— Τό νού σας!... είπεν ο Μπράγιαν στους στρατιώτες. Νά μη ρίξη κανεις ούτε μία σφαίρα, για να μη τ' τρομάξουμε...

Τά έξημερώματα οι Άγγλοι έφτασαν στο μοναστήρι. Παρέδωσαν το παιδάκι στις καλόγρηες και τράβηξαν για να κάψουν την Βεντάσσα, την σφηκοφωλιά των Ίνδων. Μά όταν έφθασαν εκεί πέρα, τ' χωριό ήταν άδειο!...

Τόν μόνο Ίνδο που θρήκαν ήταν ένας γέρος φακίρης... Οι Άγγλοι τότε κατάλαβαν τ' τέχνασμα των Ίνδων. Είχαν κλέψει ένα παιδί, από τούς λευκούς και τ' είχαν θάλει στη μέση του δρόμου για να καθυστερήσουν τ' θωρακισμένο αυτοκίνητο. Οι Άγγλοι έτσι, ή θα γύριζαν στο φυλάκειο ή θα τραβούσαν για τ' μοναστήρι. Μά σ' αυτό τ' μεταξύ οι Ίνδοι θα πρόφταιναν ν' άδειάσουν τ' χωριό τους...

Κι' έτσι έγινε. Οι Άγγλοι ώστόσο δεν λυπήθηκαν. Είχαν περάσει μία παράξενη χριστουγεννιάτικη νύχτα...

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΕ ΜΙΑ ΛΕΩΦΟΡΟ ΤΟΥ ΜΠΩΣΑΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 45)

τί κάνει, έσκυψε και κύτταζε τ' γυαλωμένα πειά μάτια του άγνωστου. Έξαφνα έγινε πελιδνή και τραθήχτηκε πίσω, τρέμοντας σύγκορμη. Ο άλήτης ξαφνιασμένος την είδε κατόπιν να σκύθη πάλι, νάνοιγη τ' τουκάμισο του μαύρου και να κυττάη τ' δέρμα του. Ήταν λευκό!

— Ω Θεέ μου! Θεέ μου! ώλόλυξε ή νέα γυναίκα. Και κύτταξε άπληστα τ' χαρακτηριστικά τ' νεκρού.

Άμέσως τότε τράβηξε την περρούκα που σκέπαζε τ' κεφάλι του και, βλέποντας τ' ξανθά μαλλιά που έκρυβε, έθγαλε μία διαπεραστική κραυγή.

Είχε άναγνωρίσει στο νεκρό μαύρο τόν σύζυγό της!

...Ανακάλυψαν άργότερα ότι ο Νέντ είχε καταστρώσει λεπτομερώς από μήνες τ' σχέδιο αυτής της ληστείας και, χωρίς την παρουσία του άλήτου στο σπίτι του, τ' κόλπο του θα πετύχαινε και δεν θα τόν ανάκαλυπτε κανεις, ούτε ή ίδια ή γυναίκα του. Δεν έμαθαν όμως ποτέ άν ο άλήτης τόν σκότωσε από συμπάθεια προς την άνυπεράσπιστη γυναίκα ή από λύσσα γιατί είχε ματαιώσει τ' δικά του σχέδια.

ΚΑΘΡΗΝ ΓΚΡΗΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 4)

— Σε πόση άπόστασι θρισκόμαστε άπ' τή γή;

— Σε άπόστασι είκοσι δισεκατομμυρίων λευγών!

— Διάβολε! φώναξε ο Ζιλλό. Δεν θά μπορεσω να ξαναγυρίσω άποψε για να προφτάσω τ' χριστουγεννιάτικο ρεβεγιόν στη λεσ, μας.

— Μήν ανησυχείς... Θα σάς ήταν δυσάρεστο να γιορτάσετε τ' Χριστουγεννα με την συντροφιά μας;...

— Πώς, εκανε ο Ζιλλό, γιορτάζετε και σεις τ' Χριστούγεννα;

— Α! περήφανε άνθρωπε της γής, φαντάζεσαι ότι ο Ίησους έγινε ανθρωπος για σάς μόνο;

Ο αεροπόρος κατάλαβε πόσο λογική ήταν ή παρατήρησις αυτή κι' άκολούθησε τόν βασιλέα Κουζ στο παλάτι, όπου τον παρουσίασε στην ώραια σύζυγό του, βασίλισσα Σά και στα 28 παιδιά του που ησαν τ' ενα ώραιότερο από τ' άλλο. Κάθησαν κατόπιν στο τραπέζι κι' ο Ζιλλό έφαγε φαγητά έξαιρετικά νόστιμα, κι' άγνωστα έντελώς καθώς και πιοτά, που θύμιζαν τ' νέκταρ των Όλυμπίων. Ένώ έτρωγαν, ο Κουζ του μιλούσε για τις συνήθειες των κατοίκων της Αφροδίτης. Σ' αυτό τ' εύλογημένο άστρο, δεν ύπήρχαν ούτε πλούσιοι, ούτε φτωχοί, άγνοούσαν τόν πόλεμο και τις άρρώστειες κ' οι άνθρωποι ησαν ύποδειγματα άρετής. Τό έγκλημα δεν ύπήρχε, ούτε ψεμα, ούτε δικαστήρια, ουτε φυλακές, ούτε και στρατός.

Άφού έφαγαν, ο Κουζ ώδήγησε τόν ξένο του στο άεροπλάνο του και, άφου τόν άποχαιρέτησε με συγκίνηση, ο αεροπόρος μπήκε μέσα και ξεκίνησε, ξαναγυρίζοντας πάλι στη γή...

***

Όταν τ' άεροπλάνο προσγειώθηκε πάλι στο Μπουρζέ, οι άλλοι αεροπόροι έτρεξαν και θρήκαν τόν Ζιλλό μισοαναίσθητο.

— Άγαπητό μου παιδί! τ' φώναξε ο τρομερός συνταγματάρχης. Τι έκανες;... Τι τρέλλα!

— Π; έκανε ο Ζιλλό συνεργόμενος.

— Κατέρριψες μ' ένα άεροπλάνο άγνωστό σου τ' ρεκόρ σε ύψος. Έφτασες τις 14.000 μέτρα!

Ο Ζιλλό μεταφέρθηκε θριαμβευτικά στην λέσχη, όπου συνέχισαν την έορτή προς τιμήν τ' νέου άσσου της αεροπορίας, ο οποίος δεν πιστευε ακόμα πως τ' ταξίδι στην Αφροδίτη ήταν όνειρο.

Πάντως από εκείνη την ήμερα, κέρδισε την εύνοια τ' συνταγματάρχου Μωκλαϊρ και σε λίγο καιρό παντρεύτηκε και την δεσποινίδα Σεσίλ.

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑ ΤΩΝ „ΑΣΤΕΡΩΝ"

(Συνέχεια από τη σελίδα 28)

«Φόξ» με αυτό τ' όνομα, όλοι χαμογελούσαν ειρωνικά και τής έδειχναν την πόρτα. Η Μάριον Ιητούρας τότε συλλογίσθηκε ότι έπρεπε να πάρη ένα ψευδώνυμο και τ' άπεφάσισε με τις έξης σκέψεις:

— Ποιος μπορεί να μ' έμποδίση ν' αλλάξω τ' όνομά μου; Κανεις. Άς παρω λοιπόν ένα από τ' πιο άριστοκρατικά όνόματα της Άμερικής. Από σήμερα θα λέγωμαι Νταϊβις, Μάριον Νταϊβις!...

Κι' έτσι εκανε. Τις ίδιες άλλωστε δυσκολίες συνάντησε κι' ή Τζιν Χάρλοου, ή γόησσα με τ' πλατινένια μαλλιά. Τό πραγματικό της όνομα είναι Τζιν Κάρπεντερ. Μά, ο σκινοθέτης της γρήγορα της έδωσε να καταλάβη ότι δεν της ταιριαζε αυτό τ' όνομα. Η Τζιν τότε άνέθεσε στην γκουβερνάντα της να της θρή ένα ώμορφο όνομα.

— Η μητέρα μου, πριν παντρευτή, λεγόταν Χάρλοου... τής άπάντησε εκείνη.

— Λαμπρά! εκανε ή Τζιν Κάρπεντερ. Μου άρέσει αυτό τ' όνομα. Σ τ' έξης θα με λένε Τζιν Χάρλοου!...

Η Μαίρη Πίκφορντ πάλι λέγεται Μαρία Σμίθ κ' ή Λωρέτα Γιούγκ λέγεται Γκραϊτχεν Γιόγκ.

Η Τζόαν Κράουφορντ έχει ένα πολύ παράξενο γαλλικό όνομα. Την λένε Λουσίλ λε Συέρ. Την Ζαννέτ Γκαϊόνορ την έλεγαν άλλοτε Λάουρα Γκαϊνερ, με τ' όνομα αυτό δεν ταιριαζε με τ' γλυκειά και άθώα προικωπικότητά της. Γι' αυτό πήρε ψευδώνυμο.

Η Λούπε Βελέζ τέλος στο πιστοποιητικό της γεννήσεως της αναφέρεται ως Μαρία Γκουανταλούπε Βελέζ!

Δ. ΜΟΝΤΓΟΚΜΜΕΡΥ